

114. Nítorí nàà Allaahu ní Ó ga jùlọ, Oun ni Oba, Oun si ni Ododo. Má ẹe kánjú (látí ké) Al-Kur'aanu síwájúu kí (Jibriilu) tó ké e dópín fún ẹ, kí o sì wí pé: Olúwaa mi, ẹe àlẹkún ìmọ fún mi.

115. A sì tí ẹe àdéhùn fún Aadamu ní ìṣaájú, ẹ̀gbọ̀n ó gbàgbé, Àwa kò sì rí i kí ó ẹe ipinnu (látí gbàgbé).

116. Àti pé nígbà tí A sọ fún àwọn màláikà pé: E foríkanlẹ fún Aadamu, wón foríkanlẹ àyàfi Ibiliisu ní ó kò.

117. Nítorí nàà A wí pé: Ìwọọ Aadamu, dájúdájú eléyí jẹ ọtá fún ẹ àti fún iyàwòò ẹ, nítorí nàà má ẹe jẹ kí ó lé yín jáde kúrò nínú un ọgbà-idèra (alijanna) yìi, kí o má baà ẹe ori-burúkú.

118. Dájúdájú ebi kò níi pa ẹ níbẹ, bèẹ ni ó kò níi wà ní ìhòhò nínú un rẹ.

119. Àti pé dájúdájú òngbẹ kò níi gbẹ ẹ níbẹ, bèẹ ni òòrùn kò níi pa ẹ nínú un rẹ.

120. Ẹ̀gbọ̀n ẹ̀sù sì kó rọ̀yíróyí sí i lókàn, ó wí pé: Ìwọọ Aadamu, ẹe kí n júwe igi (tí yóò mú ẹ wà) títi láéláé fún ẹ àti ijoba (ọlá) tí kò lópín?

121. Àwọn méjéjẹ̀ì sì jẹ nínú un rẹ, nígbà nàà ni ìhòhò wón hàn sí wón, àwọn méjéjẹ̀ì sì fi ewé ọgbà nàà bo araa wón. Aadamu sì ẹe àìgbòràn sí Olúwaa rẹ, ó sì sọ̀nù.

122. Léyìn nàà Olúwaa rẹ sà á lẹ̀sà, Ó sì gba ìrò̀núpíwàdàa rẹ, Ó sì tọ ọ sọ̀nà.

123. Ó wí pé: Èyìn méjéjẹ̀ì, ẹ jáde kúrò nínú un rẹ pátápátá, kí apákan-an yín máa jẹ ọtá fún apákan. Nígbà tí ìtòsọ̀nà bá wáa bá yín látí ọ̀dọ̀dọ̀ Mì, ẹni tí ó bá sì tẹ̀lẹ̀ ìmọ̀nàa Mì nàa, ẹni nàa kò níi ẹ̀nà, bèẹ ni kò níi ẹe orí burúkú.

124. Èni kẹ̀nì tí ó bá sì ẹ̀rì kúrò níbi ìrántíi Mì, dájúdájú ìgbésí ayée rẹ yóò nira fún un, Àwa yóò sì gbé e dide ní ọjọ ìgbè̀ndè ní afọjú.

125. Yóò wí pé: Olúwaa mi, kí ní ẹe tí O fi gbé mi dide ní afọjú nígbà tí mo jẹ ẹni tí ó ti ní ríran tẹ̀lẹ̀?

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۚ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ
وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عِزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يَتَّعَدُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا
تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا
وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ
يَتَّعَدُمُ هَلْ أَذُوكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ
﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا
وَطَفِقَا مَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَصَىٰ
آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ أَجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ
عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ
حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾